Dosarul nr. 4r-3682/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-25055407-02-4r-15092025 Judecător: Beșliu Ludmila

D E C I Z I E

26 martie 2026 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul Bulhac Ion
Judecătorii Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

examinând în procedură scrisă, *fără participarea părților,* în ordine de recurs, recursul declarat de Mistreanu Zinaida împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2025, prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de Mistreanu Zinaida împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.834057 din 9 aprilie 2025, întocmit în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, și deciziei de sancționare.

Procedura de înștiințare a părților legal executată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,–

A C O N S T A T A T:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.834057 din 9 aprilie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Solomud Vasile, în sarcina Zinaidei Mistreanu a fost reținut, că la data de 09.08.2024, a acceptat mijloace financiare ce nu i se cuvin pentru sine în scopul exercitării unui drept electoral în cadrul scrutinului referendumului care a avut loc în Republica Moldova în anul 2024.

Astfel, Mistreanu Zinaida a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, fiind emisă decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25 000 lei.

La 17 aprilie 2025, Mistreanu Zinaida a depus contestație, prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.834057 din 9 aprilie 2025 şi deciziei de sancționare, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Solomud Vasile, în baza art.47[1] alin.(1) din Cod contravenţional, și încetarea procesului contravenţional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2025 s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de Mistreanu Zinaida împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.834057 din 9 aprilie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Solomud Vasile, și deciziei de sancționare din9 aprilie 2025, prin care Mistreanu Zinaida a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 2 septembrie 2025, Mistreanu Zinaida a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2025 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a contestației cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.834057 din 9 aprilie 2025 şi deciziei de sancționare.

În motivarea recursului, s-a invocat că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, cauza a fost examinată fără a fi analizate argumentele sale și probele prezentate, iar agentul constatator nu a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul verbal. Nu s-a luat în considerare prevederile art.375 din Codul contravențional, care stabilește că orice îndoială trebuie interpretată în favoarea făptuitorului.

Consideră că instanța de fond a reținut în mod greșit existența contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, fără a verifica întrunirea tuturor elementelor constitutive ale acesteia.

Respectând art. 471 alin. (1) Cod contravențional, cît și principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Examinând materialele cauzei contravenţionale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată, că recursul înaintat de Mistreanu Zinaida este necesar de a fi respins ca tardiv, cu menținerea hotărârii contestate, fără a trece la fondul cauzei, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. a) din Codul contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este tardiv.

În conformitate cu art.468 alin.(1) din Codul contravenţional, recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art.463 alin. (1).

Conform art.477 alin.(3) din Codul contravențional, hotărârile emise în procedură de revizuire, cu excepţia celor emise de curţile de apel, pot fi atacate cu recurs de persoanele enumerate la art.467 în termen de 15 zile şi se judecă în ordinea procedurii de recurs, în conformitate cu prevederile capitolului VIII al cărţii a doua.

Articolul 469 alin. (1) din Codul contravenţional prevede că, recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai târziu de 15 zile de la începutul executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanţa a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea încheierii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunţarea încheierii asupra ei.

Colegiul penal notează că, prin prisma prevederilor enunțate supra, cazului din litigiu îi este specific un termen imperativ, legiuitorul determinând că, dreptul la declararea recursului este limitat la un anumit interval – 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art. 463 alin. (1) din Codul contravențional.

Din materialele cauzei instanța de recurs atestă că, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2025, a fost pronunțată în lipsa petiționarei, dar recurenta a fost înștiințat despre data, ora și locul examinării cauzei. Totodată, este de reținut că copia hotărârii din 11 iulie 2025 a fost expediată recurentei Mistreanu Zinaida la adresa de domiciliu indicată în contestație prin intermediul poștei terestre (f.d.44).

Aderent, este de remarcat că potrivit portalului Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2025, a fost publicată la 04 august 2025, ceea ce denotă disponibilitatea de a lua cunoștință cu hotărârea supusă recursului.

Colegiul Penal constată că, *la 2 septembrie 2025,* cu încălcarea termenului legal, recurenta Mistreanu Zinaida a înaintat cerere de recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2025.

Colegiul penal notează că, termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut şi având un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Incidente speței sunt și prevederile art. 230 alin. (2) din Codul de procedură penală care statuează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen. Această prevedere legală are caracter de garanție procesuală, egală pentru toate părțile participante în proces, fiind impusă obligația îndeplinirii în termen a actelor procedurale, sub sancțiunea decăderii din acest drept procesual.

În această ordine de idei, este cert că, depunând cererea de recurs la data de 2 septembrie 2025, împotriva hotărârii pronunțată la 11 iulie 2025, adică în afara termenului legal, recurenta a demonstrat o neglijenţă a drepturilor sale procedurale stipulate în legislaţia naţională. Or, exercitarea unui drept de către titular nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigenţe, cărora li se subsumează şi instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Suplimentar, instanța de recurs accentuează că, recurenta prin cererea de recurs nu a solicitat repunerea în termen, nu a invocat niciun argument relevant și plauzibil speței care să justifice imposibilitatea contravenientei de a înaintat cererea de recurs în termenul stabilit de legislație.

Așadar, legiuitorul a stabilit că persoanele care au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanţă, cu condiția justificării omiterii termenului prin probe plauzibile și pertinente.

În argumentarea concluziei, Colegiul penal relevă că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa promovează cu consecvență cu titlu de principiu obligația părților de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia și de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță (*Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11.09.2007*).

Totodată, potrivit practicii CtEDO termenul de exercitare a căii de atac începe a curge de la data pronunțării hotărârii (*hotărârea Sutter versus Elveţia*) că participantul la proces, care cunoaște despre faptul desfășurării în unui proces în care este vizat,

este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului (*hotărârile Avramenco versus Republica Moldova şi Ponomaryov versus Ucraina*) şi că repunerea unei cereri în termen, în condițiile în care nu se constată temeiuri, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor judecătorești, ceea ce urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor şi violarea art. 6 CtEDO, drept care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării, fără discriminare (*hotărârea Ghirea versus Republica Moldova*).

Prin urmare, Colegiul penal nu se va expune asupra motivelor invocate în cererea de recurs și nu va purcede la examinarea fondului cererii de recurs, întrucât instanța de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt şi de drept a acesteia decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, în lipsa temeiurilor legale de a repune în termen recursul declarat, instanța de recurs conchide de a respinge ca depus peste termen recursul declarat de Mistreanu Zinaida împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin.(1) pct.1) lit. a), art.474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,–

D E C I D E:

Respinge ca tardiv recursul declarat de Mistreanu Zinaida împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2025, și menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***